

hed til at se nærmere paa det i et Udvalg, og skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa det henvist til Behandling i et saadant.

Jeg vil imidlertid gerne benytte Lejligheden til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger angaaende de Fartøjer, som jeg særlig har Tilknytning til, vor Fiskeriflaade. Jeg erindrer om, at under Forhandlingerne om den Revisionsbestemmelse, der blev indsat i Loven af 15. April 1925, var jeg af den Opfattelse, at naar man i 1927 paa ny skulde til at beskæftige sig med Loven om Tilsyn med Skibe, burde man drøfte, hvilke Krav der stilles til saadanne smaa Fartøjer, og hvorvidt disse Krav burde opretholdes. Jeg vilde altsaa gerne, om der nu i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag kunde blive Lejlighed til at se nærmere paa dette Forhold. Naar man skal lovgive herom, er man nødt til i Loven at give den paagældende Minister en ret stor Bemyndigelse; det er ikke muligt — i hvert Fald har man ikke ment det hidtil — i selve Loven at fastsætte de Bestemmelser, hvorefter Synsmændene skal gaa frem; man har givet dem i Bekendtgørelser og i Cirkulærer, som sendes ud til Synsmændene. Det specificeres nærmere i disse, hvad der skal fordres, og Synsmændene faar Besked om, hvorledes de skal gaa frem. Der staar bl. a. i Lovforslaget en Bestemmelse om, at for Fartøjer under 20 Tons bestemmer Ministeren, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade de falder ind under Loven, og det er jo ganske udmærket at have en saadan elastisk Lov; men naar det gaar saadan, at Erhvervets Mænd faar Indtryk af, at man i visse Kontorer fordyber sig mere i det rent teoretiske, end vi kan forstaa, og lytter mindre til de praktiske Vink, end det efter vor Opfattelse bør ske, saa begynder det saa smaat at ulme rundt omkring, og naar saa de Mennesker, som falder ind under Lovens Bestemmelser, har vanskeligt ved dels at afholde de Bekostninger, der kræves, dels at opbevare de Ting, som det paabydes dem at have, og ikke rigtig kan forstaa, af hvilken Grund de skal have disse Ting om Bord, ja, saa rejser Kravet om at faa Forholdet ændret sig ganske naturligt, og det er det, jeg gerne ved denne Lejlighed vil slaa til Lyd for, at man i hvert Tilfælde kun stiller saadanne Krav til disse mindre Skibe, som maa anses for at være forsvarlige.

Jeg har adskillige Eksempler paa, hvorledes man er gaaet frem i de sidste Aar, men skal ikke komme ind derpaa, da det vilde føre for vidt og vilde kunne siges at være noget ved Siden af det,

der skal tales om her. Men eet eneste lille Eksempel skal jeg dog ganske kort drage frem. Et Fartøj bliver bygget i Slutningen af Halvfemserne og ejes af samme Mand endnu. Denne Mand faar efter 20 Aars Forløb Paabud om, at nu skal han forstærke sit Fartøj, fordi Tilsynet mener, at dette Fartøj ikke er forsvarligt bygget. Det var umuligt for Manden at forstaa det rimelige deri, det førte til, at den paagældende Fagorganisation, den Fiskeriforening, hvoraf han var Medlem, tog Sagen op og søgte at afværge en saadan Forstærkning af Fartøjet; for det første var det meget bekosteligt for ham, dernæst var det ganske upraktisk, om det skulde ske. Det lykkedes efter mange forskellige Møder i alt Fald at faa det udsat, og Sagen er ikke endelig afgjort endnu. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, men blot nævne, at til syvende og sidst — saaledes er det oplyst for mig fra troværdig Side — fik Skibinspektøren Fartøjet at se, og han udtalte, at efter hans Opfattelse var Fartøjet solidt og godt, han havde i alt Fald aldrig tænkt sig, at et saadant Fartøj kunde være bygget saa solidt som dette.

Jeg nævner det for at vise, at det er godt nok, at man har teoretiske Beregninger og teoretiske Betragtninger, men jeg vil gerne henstille, at man ogsaa tager Hensyn til de rent praktiske Forhold, og man maa ikke glemme, at Fiskeriet er et ejendommeligt og særegent Søfartserhverv. Fiskerifartøjerne lastes ikke med Dødvægtslast, i de fleste Fartøjer er Lasten lige stor, de lastes ikke dybere, naar de gaar ud, end naar de gaar ind, derfor maa der — og det kan Ministeren sørge for i Henhold til Bemyndigelsen i Loven — gøres saadanne Fartøjer betydelige Indrømmelser, ikke mindst af Hensyn til Bekostningerne.

Jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Minister, at vi, naar nu dette Lovforslag forhaabentlig kommer i Udvalg, vil faa Lejlighed til at drøfte de Bekendtgørelser og Cirkulærer, der er udstedt om de Krav, som stilles til Fiskefartøjer, og at man kan faa Lejlighed til at drøfte og faa oplyst, hvilke Bekendtgørelser der nu ønskes udstedt, saa det kan blive klart, om man eventuelt kunde tænke sig at lempe sig frem.

Det var de Betragtninger, jeg gerne vilde gøre gældende ved denne Lejlighed. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Josiassen: Under det forrige Ministerium, Ministeriet Stauning, blev der i